

TEATRE CURS A FIGUERES

Recuperant l'esperit juganer

Quatre persones han participat durant el darrer any al curs del Teatre de l'Objecte que ha impartit Xavier Bobés a Figueres

Josep Pérez | FIGUERES

Deixar enrere els maldecaps de la vida diària i recuperar l'esperit juganer que tots portem a dins és la consigna que Xavier Bobés, dramaturg i professor de l'Aula de Teatre figuerenca, es va marcar en iniciar el curs del Teatre de l'Objecte que durant el darrer any lectiu ha impartit a quatre altempordanesos.

El Teatre de l'Objecte parteix de la base del teatre de titelles i aprofundeix en la relació que l'actor estableix amb un element de l'attrezzo per arribar, mitjançant la manipulació d'aquest, a un estat d'improvisació en què actor i objecte esdevenen un què indissoluble damunt de l'escenari.

Xavier Bobés gaudeix d'una àmplia experiència en aquesta vessant de la interpretació i els espectacles de la companyia que dirigeix -Playground- s'ha representat per tot Europa i Orient Mitjà. Alguns, com *El rei de la soledat*, es van poder veure a Figueres

→ EL CURS

APROFUNDEIX EN LA RELACIÓ QUE S'ESTABLEIX ENTRE ACTORS I ELEMENTS DE L'ATTEZZO

→ ELS ALUMNES

QUATRE PERSONES QUE MAI HAVIEN FET TEATRE PERÒ QUE EN SENTIEN EL NEGUIT

i Roses en la darrera temporada. El repte de Bobés, però, no passava per convèncer el públic sinó per formar un grup de persones que volien aproximar-se a aquesta disciplina.

Imma Parada, Almudena Lorenzo, Josep Faig i Maria Àngels Soler són les persones que durant els darrers nou mesos s'han anat trobant un cop per setmana a les golfes del Teatre El Jardí per aprofundir en una tècnica que havia de convertir-los, mica en mica, en uns agosarats *performers*. No es tractava ja de fer d'ells uns actors a l'ús clàssic (aquí no s'aprenen textos de memòria ni se somatitzen moviments damunt l'escenari) sinó que s'havia de fomentar en ells el valor de la improvisació, potser el repte més difícil per a un actor.

"La idea és fer d'ells no uns representadors sinó uns creadors"; de la mateixa manera que un escriptor escriu, o un pintor pinta, un actor del Teatre de l'Objecte ha d'assolir la independència creativa. Ja no hi ha un director, un text,

unes directrius, sinó que l'actor esdevé el tot, el fons i la forma, i si aquesta última s'improvisa, cada xou oferirà uns matisos diferents fins a fer-lo únic.

Donada la dificultat del repte, en Xavier explica que la progressió dels alumnes/actors ha estat molt significativa. Des d'un principi "quan no ho veien clar i s'havien de donar moltes indicacions, passant per un clar punt d'inflexió que va succeir durant l'hivern amb una classe oberta al públic que va servir per establir, per primer cop, una comunicació directa amb la platea. La culminació es va viure el darrer dia de curs, quan els quatre alum-

nes van fer un espectacle per a un centenar de persones".

La mecànica del curs passa perquè els alumnes escullin a principi de curs un objecte que els interessa o amb el qual es trobin a gust i vagin desenvolupant una certa relació fins a ser capaços de crear una ficció protagonitzada per tots dos.

En Xavier explica que aquesta relació s'ha de sustentar en cinc punts. Primer, "com situar-nos a escena com si fóssim un full en blanc"; segon, "com aprendre a treballar amb els companys desenvolupant l'escolta i deixant de costat l'ego"; tercer, "com redescobrir el cos des d'una mirada atenta i activa"; quart, "com abstraure el sentit metafòric de tot allò quotidià que ens envolta..."; i cinquè, "com, a la fi, compartir mitjançant el joc teatral uns instants de creació". Per ensenyar en què consisteix la doctrina bobesiana,

els quatre alumnes van representar, divendres passat, una peculiar adaptació d'un seguit de poesies de Joan Brossa (*Mirall, Entreacte, Silenci Camí*). Es va escollir aquest autor pel caràcter visual de molts dels seus poemes. Un costurer, un marc, un barret i una cadira (a la foto gran) van servir perquè la colla d'actors establís un joc entre les paraules i els significats, entre el verb i l'acció; en definitiva, entre l'art escrit de la poesia i l'art visual del teatre.

L'Imma és una de les participants al projecte, i explica que, com ella, la resta de la gent del grup "mai havien fet teatre, però ja ha superat la prova de pujar a l'escenari, diu que ho n'ha gaudit molt i que pensa continuar.

Tot i així, confessa que el model d'aprenentatge la va sorprendre al principi; "esperaven tenir un model per copiar, en canvi, en Xavier ens va plantejar la classe com un aprenentatge personal. No ens deia fins on havíem d'arribar, sinó que ens deixava capbussar-nos en la nostra persona per veure què en podíem treure. Al final, hem vist que ell tenia raó i ha estat doblement satisfactori".

Els quatre participants en el taller estan tan convençuts que ha valgut la pena que, a falta de confirmació pel consistori que el taller es tornaria a impartir a l'Aula figuerenca, ja pensen a, si cal, organitzar-se per compte propi, buscar un local i repetir l'experiència. "Sigui com sigui, ho farem", clou l'Imma. ■

El professor

■ L'actor Xavier Bobés va crear l'any 2003 la companyia Playground. Des de llavors han dut a terme cinc muntatges. El 2006 va tirar endavant l'estudi Playground a Barcelona, on s'investiga la relació entre objectes i teatre. L'any 2009 l'estudi es va traslladar a Celrà i Bobés va iniciar la col·laboració amb l'Aula de Teatre de Figueres, on imparteix cursos especialitzats. ■

